

Posudek vedoucího bakalářské práce Nikolý Šedlové: POJETÍ, FORMY A FUNKCE MANDALY V BUDDHISTICKÉ TRADICI

Bakalářská práce Nikolý Šedlové byla průběžně konzultována a zpracovávána s osobním zaujetím a pečlivostí. Díky tomu v ní není časový tlak, ve kterém vznikala, téměř patrný, snad kromě nedotažeností v závěrečné grafické redakci práce (chybějící dělení slov, občasně výpady odrážením nových odstavců od okraje nebo vypisování týchž zdrojů v poznámkách pod čarou namísto zkratky Tamtéž). Materiály k tématu však autorka prostudovávala dlouho před započítím práce, což se odráží ve značném množství zpracovaných zdrojů, a to nejen domácích, ale i cizojazyčných. Časté stylistické neobratnosti na hranici srozumitelnosti se v konečné redakci práce výrazně vylepšily a ani gramatické chyby již nenacházím. Přes značnou spletnost a vrstevnatost tématu se autorce (s mojí pomocí) povedlo dospět k přehledné a logické struktuře a kompozici, byť některé z kapitol by si vzhledem k šíři svého tématu či dalších nabízejících se souvislostí zcela jistě zasloužily větší rozpracování. Nicméně jako celek drží práce pohromadě a snad se jen nabízí koncepční otázka, jestli jsme (pokud se autorka k buddhistické tradici dostává až v polovině práce) neměli přeformulovat její název.

Jako vedoucí jsem kladl důraz na to, aby práce nebyla jen popisnou kompilací řady zdrojů, ale aby si autorka vytkla určitý cíl v podobě jasně položené výzkumné otázky, na kterou by pokusila najít a zformulovat odpověď. V tomto ohledu autorka splnila moji představu a její zjištění, že *„Formální podobu mandaly nelze oddělit od její funkce, je něčím víc než svojí vnější podobou. (...) Mandalu pokládám za funkční symbol, který nezůstává venku na okraji své podoby, ale k pozorovateli ‚promlouvá‘ a vede jej do vlastního středu, ukrývajícího transformativní potenciál“* (s. 49–50), pokládám za přínosné a výstižně formulované. Díky tomu, že autorka se v první polovině práce zabývá mandalami nejen v obecnějším slova smyslu, ale i v jiných tradicích, je její teze, že *„transformativní potenciál mandaly je patrný u všech zkoumaných tradic“* (s. 50), podložena a odůvodněna. Tímto základním a univerzálním pojetím mandaly jako *„funkčně transformativního symbolu“* (s. 50) prokazuje autorka opravdové porozumění, které nezůstává na povrchu vizuální atraktivity zvoleného tématu. Detailnější zhodnocení správnosti předkládaných interpretací přenechávám oponentovi.

Jsem přesvědčen, že bakalářská práce Nikolý Šedlové plně odpovídá kritériím kladeným na tento typ závěrečné práce, proto ji doporučuji k obhájení a navrhuji známku **výborně**.

12. dubna 2018
v Českých Budějovicích

PhDr. Vít Erban, Ph.D.

Katedra filosofie a religionistiky TF JU
v Českých Budějovicích